31976L0757

L 262/32 *ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ* 27.9.1976

SMĚRNICE RADY

ze dne 27. července 1976

o sbližování právních předpisů členských států týkajících se odrazek motorových vozidel a jejich přípojných vozidel

(76/757/EHS)

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 100 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu [1],

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru [2],

vzhledem k tomu, že technické požadavky, které musí motorová vozidla podle vnitrostátních právních předpisů splňovat, se mimo jiné vztahují na odrazky;

vzhledem k tomu, že se tyto požadavky v jednotlivých členských státech liší; že je proto nutné, aby všechny členské státy zavedly stejné požadavky vedle nebo namísto svých stávajících právních předpisů, zejména aby bylo možné použít u všech typů vozidel postup EHS schvalování typu, který je předmětem směrnice Rady 70/156/EHS ze dne 6. února 1970 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se schvalování typu motorových vozidel a jejich přípojných vozidel [3];

vzhledem k tomu, že směrnicí 76/756/EHS [4] stanovila Rada společné požadavky na montáž zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci motorových vozidel a jejich přípojných vozidel;

vzhledem k tomu, že harmonizovaný postup schvalování typu odrazek umožní každému členskému státu ověřovat plnění společných požadavků na konstrukci a zkoušení a informovat o výsledku ostatní členské státy zasláním kopie certifikátu schválení typu vystaveného pro každý typ odrazky; že umístění značky EHS schválení typu konstrukční části na všechny odrazky které byly vyrobeny ve shodě se schváleným typem, vyloučí nutnost technického ověření těchto odrazek v ostatních členských státech;

vzhledem k tomu, že je žádoucí vzít v úvahu technické požadavky přijaté Evropskou hospodářskou komisí Organizace spojených národů v jejím předpisu č. 3 („Jednotná ustanovení pro schvalování typu odrazek pro motorová vozidla“) [5], který je přílohou Dohody ze dne 20. března 1958 o přijetí jednotných podmínek pro schvalování typu a vzájemné uznávání schválení typu výstroje a dílů motorových vozidel;

vzhledem k tomu, že sbližování vnitrostátních právních předpisů týkajících se motorových vozidel předpokládá, že členské státy budou vzájemně uznávat kontroly provedené kterýmkoli z nich podle společných požadavků,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

1. Každý členský stát udělí EHS schválení typu konstrukční části pro každý typ odrazky, který splňuje požadavky na konstrukci a zkoušení stanovené v přílohách 0, I, III, V, VI, VII, VIII, IX, X, XI a XII.

2. Členský stát, který uděluje EHS schválení typu konstrukční části, přijme podle potřeby a popřípadě ve spolupráci s příslušnými orgány ostatních členských států nezbytná opatření k ověření, že vyráběné typy jsou shodné se schváleným typem. Toto ověření se omezí na namátkovou kontrolu.

Článek 2

Pro každý typ odrazky, který schválí podle článku 1, přidělí členské státy výrobci nebo jeho pověřenému zástupci značku EHS schválení typu konstrukční části podle vzoru uvedeného v příloze III.

([1]) Úř. věst. C 55, 13.5.1974, s. 14.
([2]) Úř. věst. C 109, 19.9.1974, s. 26.
([3]) Úř. věst. L 42, 23.2.1970, s. 1
([4]) Úř. věst. L 262, 27.9.1976, s. 1

([5]) Evropská hospodářská komise, document E/ECE/324 } E/ECE/TRANS/505 } doplněk 2.

Členské státy přijmou veškerá vhodná opatření, aby zabránily užívání značek, které by mohly vést k záměně odrazek, jejichž typ byl schválen podle článku 1, s jinými zařízeními.

Článek 3

1. Členské státy nesmějí zakázat uvedení odrazek na trh z důvodů týkajících se jejich konstrukce nebo funkčního principu, jestliže jsou opatřeny značkou EHS schválení typu konstrukční části.

2. Členský stát však může zakázat uvedení odrazek opatřených značkou EHS schválení typu konstrukční části na trh, jestliže soustavně nevykazují shodu se schváleným typem.

O přijatých opatřeních dotyčný členský stát neprodleně uvědomí ostatní členské státy a Komisi a uvede důvody svého rozhodnutí.

Článek 4

Příslušný orgán každého členského státu zašle do jednoho měsíce příslušným orgánům ostatních členských států kopie certifikátu schválení typu konstrukční části, jehož vzor je uveden v příloze II, pro každý typ odrazky, pro který schválení typu udělil nebo udělit odmítl.

Článek 5

1. Pokud členský stát, který udělil EHS schválení typu konstrukční části, zjistí, že se více odrazek opatřených touž značkou EHS schválení typu konstrukční části neshoduje s typem, který byl schválen, přijme nezbytná opatření, aby byla znovu zajištěna shodnost vyráběných zařízení se schváleným typem. O přijatých opatřeních, která mohou při trvalé neshodnosti vést až k odejmutí EHS schválení typu konstrukční části, uvědomí příslušný orgán dotyčného státu příslušné orgány ostatních členských států. Stejná opatření tento orgán přijme, jestliže je o takové neshodnosti informován příslušnými orgány jiného členského státu.

2. Příslušné orgány členských států se do jednoho měsíce vzájemně informují o každém odejmutí EHS schválení typu konstrukční části s uvedením důvodů.

Článek 6

Veškerá rozhodnutí o odmítnutí nebo odejmutí schválení typu konstrukční části pro typ odrazky nebo o zákazu jeho uvedení na trh nebo jeho užívání, učiněná na základě předpisů přijatých k provedení této směrnice, musí být podrobně odůvodněna. Rozhodnutí se oznamuje dotčené osobě s uvedením možnosti podat opravné prostředky, která jsou jí podle platných právních předpisů členských států k dispozici, a o lhůtách pro jejich podání.

Článek 7

Členské státy nesmějí odmítnout udělit EHS schválení typu nebo vnitrostátní schválení typu pro určitý typ vozidla z důvodů týkajících se odrazek, jestliže jsou tyto odrazky opatřeny značkou EHS schválení typu konstrukční části a jestliže jsou namontovány v souladu s požadavky stanovenými ve směrnici 76/756/EHS.

Článek 8

Členské státy nesmějí odmítnout nebo zakázat prodej, registraci, uvedení do provozu nebo užívání vozidla z důvodů týkajících se odrazek, jestliže jsou tyto odrazky opatřeny značkou EHS schválení typu konstrukční části a jestliže jsou namontovány v souladu s požadavky stanovenými ve směrnici 76/756/EHS.

Článek 9

Pro účely této směrnice se „vozidlem“ rozumí každé motorové vozidlo určené k provozu na pozemních komunikacích, s karoserií nebo bez karoserie, které má nejméně čtyři kola a maximální konstrukční rychlost vyšší než 25 km/h, a jeho přípojné vozidlo, s výjimkou kolejových vozidel, zemědělských traktorů a strojů a strojů pro veřejné práce.

Článek 10

Změny nezbytné pro přizpůsobení požadavků příloh technickému pokroku se přijímají postupem stanoveným v článku 13 směrnice 70/156/EHS.

Článek 11

1. Členské státy přijmou a zveřejní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 1. července 1977 a neprodleně o nich uvědomí Komisi. Použijí tyto předpisy nejpozději ode dne 1. října 1977.

2. Po oznámení této směrnice uvědomí členské státy v dostatečném časovém předstihu Komisi také o všech návrzích právních a správních předpisů, které hodlají přijmout v oblasti působnosti této směrnice, a to tak, aby se k nim Komise mohla vyjádřit.

Článek 12

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 27. července 1976.

Za Radu

předseda

M. van der STOEL

Seznam příloh

Příloha 0 (*) — Definice, shodnost výroby, obecné požadavky, zvláštní požadavky

Příloha I — Definice technických pojmů
— Dodatek 1: Značky pro vzorce a jednotky
— Dodatek 2: Značky pro vzorce

Příloha II — Vzor certifikátu EHS schválení typu konstrukční části

Příloha III — Požadavky na EHS schválení typu konstrukční části a označení
— Dodatek: Příklad značky EHS schválení typu konstrukční části

(Příloha IV)

Příloha V (*) — Postup zkoušky

Příloha VI (*) — Požadavky na tvar a rozměry
— Dodatek: Odrazky pro přípojná vozidla – třída III

Příloha VII (*) — Kolorimetrické požadavky

PřílohaVIII (*) — Fotometrické požadavky

Příloha IX (*) — Odolnost proti vnějším vlivům

Příloha X (*) — Stálost optických vlastností při stárnutí

Příloha XI (*) — Odolnost proti teplu

Příloha XII (*) — Barevná stálost

Dodatek k přílohám: Časové pořadí zkoušek

(*) Technické požadavky této přílohy jsou podobné požadavkům předpisu č. 3 Evropské hospodářské komise. Jmenovitě je shodné rozdělení do částí. Proto tam, kde část předpisu č. 3 nemá v této směrnici odpovídající část, je její číslo pro orientaci uvedeno v závorce.

PŘÍLOHA 0

DEFINICE, SHODNOST VÝROBY, OBECNÉ POŽADAVKY, ZVLÁŠTNÍ POŽADAVKY

(1.)

2. DEFINICE

2.1 Definice technických pojmů užitých v této směrnici jsou uvedeny v příloze I.

2.2 Typ odrazky je definován vzorky a popisnou literaturou předloženými spolu se žádostí o EHS schválení typu konstrukční části. Odrazky lze považovat za odrazky téhož typu, jestliže mají jednu nebo více „optických odrazných jednotek“, které jsou shodné s jednotkami standardního vzorku téhož typu, nebo jestliže se liší od standardního vzorku téhož typu pouze tak, že nejsou ovlivněny vlastnosti, na které se vztahuje tato směrnice.

2.3 Odrazky se rozdělují do dvou tříd podle svých fotometrických charakteristik: „třída I“ a „třída III“ (viz příloha III bod 4.3).

(3.)

(4.)

5. SHODNOST VÝROBY

5.1 Každá odrazka opatřená značkou EHS schválení typu konstrukční části musí být shodná s typem schváleným s touto značkou. Příslušný orgán, který vydal značku EHS schválení typu konstrukční části, si ponechá dva vzorky, které spolu s certifikátem EHS schválení typu konstrukční části slouží k rozhodnutí, zda odrazky uvedené na trh se značkou EHS schválení typu konstrukční části splňují uvedenou podmínku.

(5.2)

(5.3)

6. OBECNÉ POŽADAVKY

6.1 Odrazky musejí být vyrobeny tak, aby jejich funkce byla zachována za podmínek běžného použití. Kromě toho nesmějí mít konstrukční ani výrobní vady, které by zhoršovaly jejich účinnou funkci nebo jejich udržování v dobrém stavu.

6.2 Součásti odrazek nesmí být možné snadno odmontovat.

6.3 Optické jednotky odrazek nesmějí být výměnné.

6.4 Vnější povrch odrazek se musí dát snadno očistit. Jejich povrch nesmí proto být drsný. Může však mít výčnělky za předpokladu, že čištění zůstane snadné.

7. ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ (ZKOUŠKY)

7.1 Odrazky musí též splňovat ustanovení pro rozměry a tvar, jakož i kolorimetrické, fotometrické, fyzikální a mechanické požadavky stanovené v přílohách VI až XII.

7.2 Podle povahy materiálů, z nichž jsou odrazky a zvláště jejich optické jednotky zhotoveny, mohou příslušné orgány oprávnit laboratoře, aby vypustily určité zbytečné zkoušky s výslovnou výhradou, že takovéto vypuštění musí být zaznamenáno v rubrice „Poznámky“ na certifikátu EHS schválení typu konstrukční části.

PŘÍLOHA I

DEFINICE TECHNICKÝCH POJMŮ

I.1 ODRAZ SVĚTLA

„Odrazem světla“ se rozumí světlo, které se odráží do směrů blízkých směru, ze kterého vychází. Tato vlastnost je zachována v širokém rozsahu osvětlovacího úhlu.

I.2 OPTICKÁ ODRAZNÁ JEDNOTKA

„Odraznou optickou jednotkou“ se rozumí kombinace optických součástí, které odrážejí světlo.

I.3 ODRAZKA

„Odrazkou“ se rozumí zařízení, které pozorovateli v blízkosti zdroje světla označí přítomnost vozidla světlem vycházejícím ze zdroje, který nemá s vozidlem spojitost.

Pro účely této směrnice se za odrazky nepovažují:

— odrazné registrační tabulky,

— odrazná označení stanovená pro ADR (doprava nebezpečných věcí),

— jiné desky a odrazná označení, která musí být užita ke splnění požadavků členských států pro určité kategorie vozidel nebo určité provozní způsoby.

I.4 ČINNÁ PLOCHA ODRAZKY

„Činnou plochou odrazky“ se rozumí svítící plocha odrazky v rovině kolmé na vztažnou osu omezená rovinami, které se dotýkají vnějších okrajů plochy odrazky odrážející světlo a které jsou rovnoběžné se vztažnou osou. Pro stanovení horní, spodní a bočních mezí činné plochy se musí užít pouze vertikální a horizontální roviny.

I.5 VZTAŽNÁ OSA

„Vztažnou osou“ se rozumí charakteristická osa definovaná výrobcem odrazky, která slouží jako vztažná přímka (H= 0º, V= 0º) pro fotometrická měření a pro montáž odrazek na vozidlo.

I.6 VZTAŽNÝ STŘED

„Vztažným středem“ se rozumí průsečík vztažné osy s vnějším povrchem plochy výstupu světla podle definice výrobce.

I.7 ÚHEL ROZBÍHAVOSTI

„Úhlem rozbíhavosti“ se rozumí úhel mezi přímkami vedenými ze vztažného středu na střed pozorování a na střed světelného zdroje.

I.8 OSVĚTLOVACÍ ÚHEL

„Osvětlovacím úhlem“ se rozumí úhel, který svírá vztažná osa s přímkou spojující vztažný střed se středem světelného zdroje.

I.9 ÚHEL NATOČENÍ

„Úhlem natočení“ se rozumí úhel natočení odrazky kolem její vztažné osy, vychází-li se z určité polohy.

I.10 ÚHLOVÝ PRŮMĚR ODRAZKY

„Úhlovým průměrem odrazky“ se rozumí úhel, pod kterým je vidět největší rozměr činné plochy odrazky buď ze středu světelného zdroje nebo ze středu pozorování.

I.11 OSVĚTLENÍ ODRAZKY

„Osvětlením odrazky“ se rozumí osvětlení naměřené v rovině kolmé k dopadajícím paprskům a procházející vztažným středem.

I.12 SOUČINITEL SVÍTIVOSTI (CIL)

„Součinitelem svítivosti (CIL)“ se rozumí podíl svítivosti odrážené do uvažovaného směru k osvětlení odrazky při daném osvětlovacím úhlu, úhlu rozbíhavosti a úhlu natočení.

Dodatek 1

ZNAČKY PRO VZORCE A JEDNOTKY

A = velikost činné plochy odrazky (cm^2)

C = vztažný střed

NC = vztažná osa

Rr = místo pozorování, pozorovatel nebo měřicí zařízení

Cr = střed místa pozorování

Φr = průměr místa pozorování R_r, je-li kruhový (cm)

Se = světelný zdroj

Cs = střed světelného zdroje

Φs = průměr světelného zdroje (cm)

De = vzdálenost od středu Cs ke středu C (m)

D'e = vzdálenost od středu Cr ke středu C (m)

Poznámka: Vzdálenosti De a D'e jsou téměř totožné a za běžných podmínek pozorování lze předpokládat, že De= D'e.

D = pozorovací vzdálenost, od které a po kterou se činná plocha jeví souvislá.

α = úhel rozbíhavosti

β = osvětlovací úhel; čára CsC se vždy považuje za vodorovnou a ve vztahu k ní se před tento úhel klade znaménko – (vlevo), + (vpravo), + (nahoru) nebo – (dolů) podle polohy zdroje S_e vzhledem k ose NC při pohledu směrem k odrazce.

Pro jakýkoli směr určený dvěma úhly, svislým a vodorovným, se na prvním místě uvádí vždy svislý úhel.

γ = úhlový průměr měřicího zařízení Rr pozorovaný z bodu C.

δ = úhlový průměr zdroje Se pozorovaný z bodu C.

ε = úhel natočení; tento úhel je kladný, je-li natáčeno ve smyslu pohybu hodinových ručiček při pohledu směrem k činné ploše odrazky;

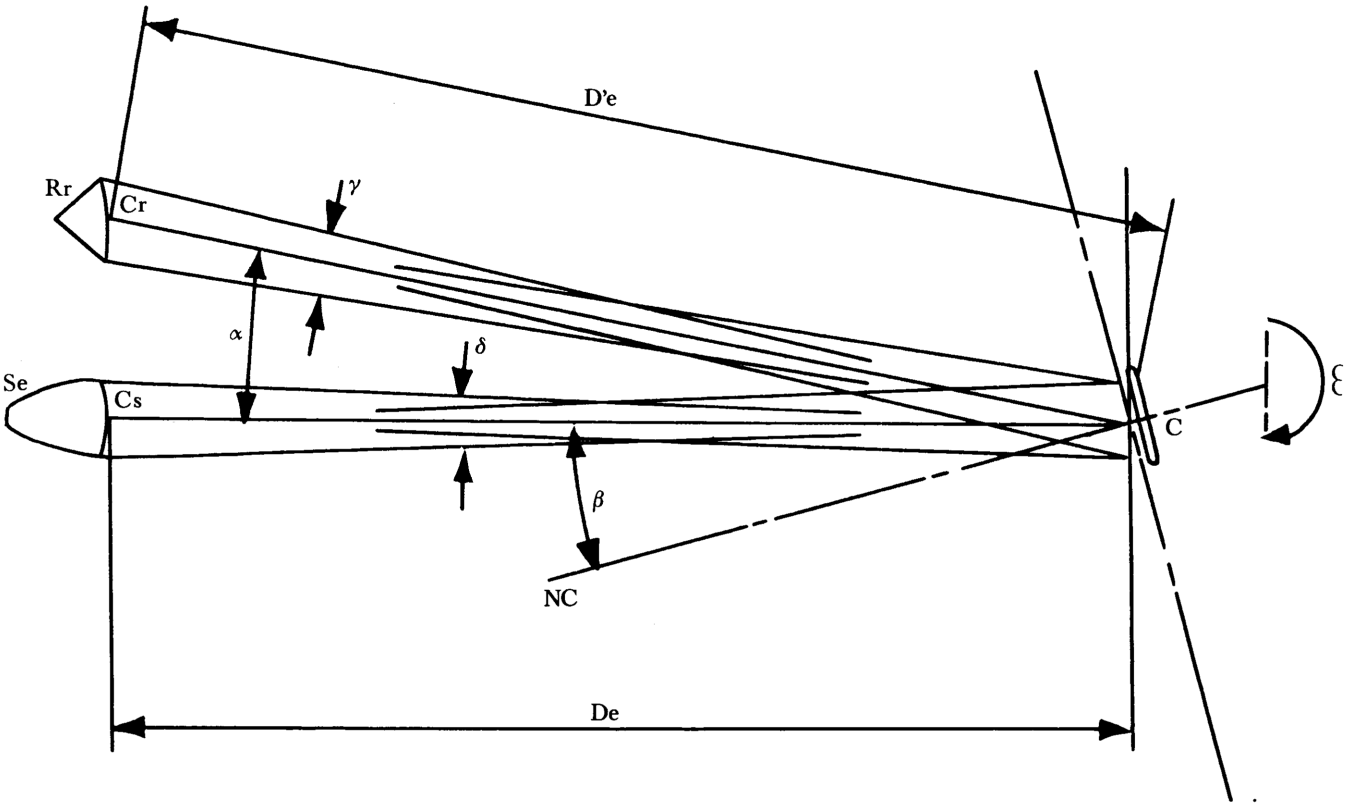
je-li odrazka označena slovem *TOP*, považuje se takto označená poloha za původní.

E = osvětlení odrazky (lux).

CIL = součinitel svítivosti (mcd/lux); úhly se vyjadřují ve stupních a minutách.

Dodatek 2

ZNAČKY PRO VZORCE

NÁRYS

PŘÍLOHA II

VZOR CERTIFIKÁTU EHS SCHVÁLENÍ TYPU KONSTRUKČNÍ ČÁSTI

[Maximální formát: A4 (210 × 297 mm)]

Název správního orgánu

Sdělení týkající se udělení, odmítnutí či odejmutí EHS schválení typu konstrukční části nebo udělení, odmítnutí či odejmutí rozšíření EHS schválení typu konstrukční části pro typ odrazky

Schválení typu konstrukční části č .....

1. Výrobní nebo obchodní značka: .....
2. Jméno a adresa výrobce: .....
   .....
3. Jméno a adresa případného zástupce výrobce: .....
   .....
4. Datum předložení k EHS schválení typu konstrukční části: .....
5. Technická zkušebna provádějící zkoušky pro EHS schválení typu konstrukční části: .....
6. Datum protokolu vydaného touto zkušebnou: .....
7. Číslo protokolu vydaného touto zkušebnou: .....
8. Rozšíření EHS schválení typu konstrukční části: oranžová/bezbarvá (*)
9. Datum udělení/odmítnutí/odejmutí EHS schválení typu konstrukční části (*)
   .....
10. Datum udělení/odmítnutí/odejmutí rozšíření EHS schválení typu konstrukční části (*).....
    .....
11. Jediné společné EHS schválení typu konstrukční části uděleno na základě bodu 3.3 přílohy III pro zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci, které obsahuje několik svítilen, a sice: .....
    .....
    .....
12. Datum odmítnutí/odejmutí jediného společného EHS schválení typu konstrukční části (*).....
    .....
13. Místo .....
14. Datum .....
15. Podpis .....
16. Přiloženy jsou následující dokumenty opatřené výše uvedenou značkou EHS schválení typu konstrukční části:
    .....
    .....
17. Poznámky: .....
    .....
    .....

(*) Nehodící se škrtněte.

PŘÍLOHA III

POŽADAVKY NA EHS SCHVÁLENÍ TYPU KONSTRUKČNÍ ČÁSTI A OZNAČENÍ

1. ŽÁDOST O EHS SCHVÁLENÍ TYPU KONSTRUKČNÍ ČÁSTI

1.1 Žádost o EHS schválení typu konstrukční části podává držitel výrobní nebo obchodní značky nebo jeho pověřený zástupce.

1.2 Pro každý typ odrazky musí být k žádosti připojeny:

1.2.1 stručný popis technických vlastností materiálů, z nichž je zhotovena optická odrazná jednotka;

1.2.2 dostatečně podrobné výkresy (ve trojím vyhotovení) umožňující určit druh vyznačující geometricky polohu, v níž má být odrazka namontována na vozidlo. Na výkresech musí být v blízkosti obdélníku uzavírajícího v sobě značku EHS schválení typu konstrukční části vyznačeno místo určené pro číslo EHS schválení typu konstrukční části a doplňující znak;

1.2.3 vzorky červených odrazek; počet dodaných vzorků je stanoven v příloze V;

1.2.4 dva oranžové nebo bezbarvé vzorky v případě, kdy je schválení typu konstrukční části současně nebo následně rozšiřováno na zařízení oranžové nebo bezbarvé.

2. OZNAČENÍ

2.1 Odrazky předkládané k EHS schválení typu konstrukční části musí být opatřeny:

— výrobní nebo obchodní značkou žadatele, která musí být zřetelně čitelná a nesmazatelná,

— označením nebo označeními *TOP*, které je umístěno vodorovně u hořejšího okraje činné plochy v případě, kdy výrobce požaduje jednoznačné stanovení úhlu nebo úhlů natočení.

2.2 Na každé odrazce musí být dostatečně velké místo pro umístění značky EHS schválení typu konstrukční části. Toto místo musí být vyznačeno na výkresech uvedených v bodu 1.2.2.

3. EHS SCHVÁLENÍ TYPU KONSTRUKČNÍ ČÁSTI

3.1 Pokud všechny vzorky předložené v souladu s bodem 1 vyhovují požadavkům bodů 6 a 7 přílohy 0, je uděleno EHS schválení typu konstrukční části a přiděleno číslo schválení typu konstrukční části.

3.2 Toto číslo nesmí být přiděleno žádnému jinému typu odrazky s výjimkou případu, kdy je EHS schválení typu rozšiřováno na jiný typ, který se liší pouze barvou.

3.3 Je-li EHS schválení typu konstrukční části požadováno pro typ zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci, který zahrnuje odrazku a jiné svítilny, může být přidělena jediná společná značka EHS schválení typu konstrukční části za předpokladu, že odrazka vyhovuje požadavkům této směrnice a že každá z dalších svítilen, které tvoří typ zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci, pro které je EHS schválení typu konstrukční části požadováno, splňuje požadavky zvláštní směrnice, která se na ni vztahuje.

4. ZNAČKY

4.1 Každá odrazka odpovídající typu schválenému podle této směrnice musí být označena značkou EHS schválení typu konstrukční části.

4.2 Tuto značku tvoří obdélník, ve kterém je vepsáno malé písmeno „e“ a rozlišovací písmena nebo číslo členského státu, který udělil schválení typu:

1 pro Německo

2 pro Francii

3 pro Itálii

4 pro Nizozemsko

6 pro Belgii

11 pro Spojené království

13 pro Lucembursko

DK pro Dánsko

IRL pro Irsko

Značka musí zahrnovat také číslo EHS schválení typu konstrukční části, které odpovídá číslu certifikátu EHS schválení typu konstrukční části pro daný typ odrazky.

4.3 Značka EHS schválení typu konstrukční části musí být doprovázena doplňujícím znakem tvořeným římskou číslicí I nebo III a udávajícím třídu, ve které je odrazka klasifikována při udělení EHS schválení typu konstrukční části.

4.4 Číslo EHS schválení typu konstrukční části musí být umístěno na kterémkoliv vhodném místě v blízkosti obdélníku, v němž je vepsáno písmeno **e**.

4.5 Značka EHS schválení typu konstrukční části a doplňující znak musí být umístěny na činné ploše odrazky nebo na jednom z rozptylových skel svítilen tak, aby byly nesmazatelné a zřetelně čitelné i po namontování na vozidlo.

4.6 Příklad značky EHS schválení typu konstrukční části s doplňujícím znakem je uveden v dodatku.

4.7 Je-li pro zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci, které sestává z odrazky a jiné svítilny, přiděleno jediné společné číslo EHS schválení typu konstrukční části podle bodu 3.3, může být vyznačeno jediné číslo EHS schválení typu konstrukční části, které se skládá z:

— obdélníku, v němž je vepsáno písmeno „e“ a rozlišovacími písmena nebo číslo členského státu, který udělil schválení typu konstrukční části,

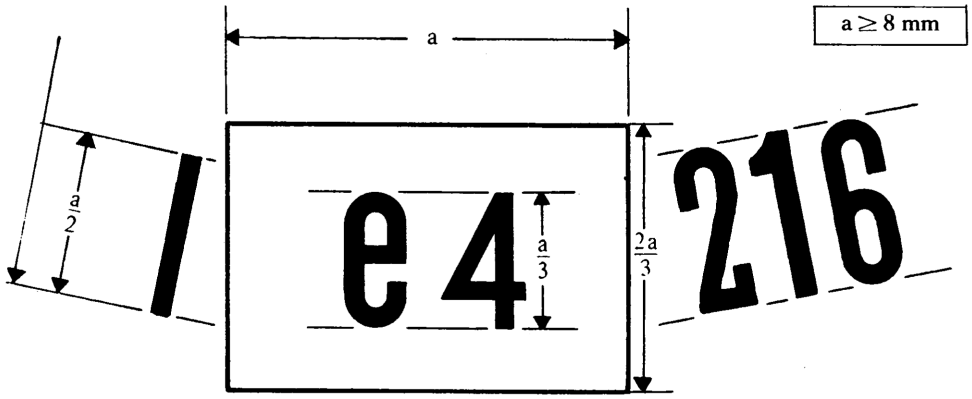
— čísla EHS schválení typu konstrukční části,

— doplňujících znaků požadovaných různými směrnicemi, podle nichž byla udělována EHS schválení typu konstrukční části.

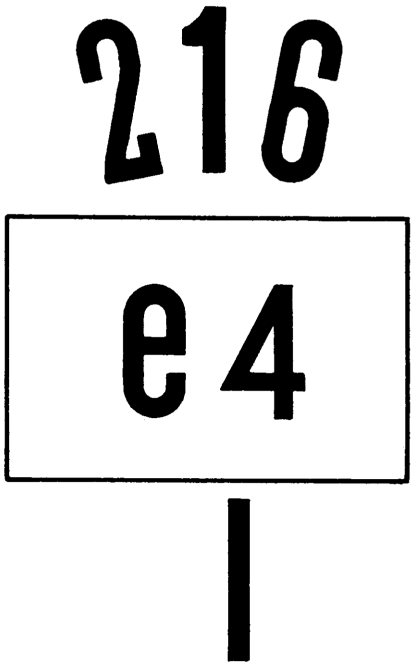
4.8 Rozměry různých částí této značky nesmějí být menší, než jsou minimální rozměry stanovené pro značení zvláštními směrnicemi, podle nichž byla EHS schválení typu konstrukční části udělena.

Dodatek

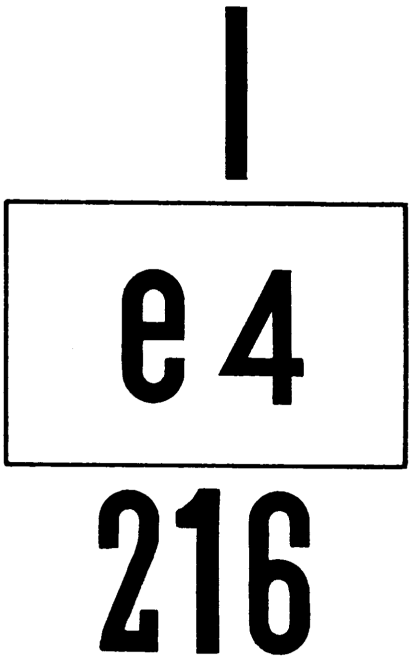
PŘÍKLAD ZNAČKY EHS SCHVÁLENÍ TYPU KONSTRUKČNÍ ČÁSTI

Obrázek 1

Obrázek 2

Obrázek 3

Odrazka opatřená výše uvedenou značkou EHS schválení typu konstrukční části je odrazka třídy I schválená jako typ v Nizozemsku (4) pod číslem 216.

(PŘÍLOHA IV)

PŘÍLOHA V

POSTUP ZKOUŠKY

V.1 ŽADATEL MUSÍ PRO EHS SCHVÁLENÍ TYPU KONSTRUKČNÍ ČÁSTI PŘEDLOŽIT 10 VZORKŮ.

V.2 Po ověření obecných požadavků (příloha 0 bod 6) a požadavků na tvar a rozměry (příloha VI) se u všech 10 vzorků prozkoumají jejich kolorimetrické vlastnosti (příloha VII) a součinitele svítivosti *CIL* (příloha VIII) při úhlu rozbíhavosti 20' a osvětlovacím úhlu V = H = 0° nebo, je-li to nutné, v poloze definované v příloze VIII bod 4 a v příloze VIII bod 4.1. Dvě odrazky dávající minimální a maximální hodnotu se pak plně vyzkoušejí podle přílohy VIII bod 3. Tyto dva vzorky se uloží v laboratoři podle bodu 5.1 přílohy 0 pro jakékoliv další zkoušky, které mohou být uznány za nutné. Ostatních osm vzorků se rozdělí po dvou do čtyř skupin:

První skupina: — Oba vzorky se podrobí zkoušce odolnosti proti pronikání vody (příloha IX bod 1), a jestliže je tato zkouška uspokojivá, podrobí se následně zkoušce odolnosti proti motorovým palivům a mazivům (příloha IX body 3 a 4).

Druhá skupina: — Pokud je třeba, podrobí se oba vzorky korozní zkoušce (příloha IX bod 2) a následně zkoušce odolnosti zadní stěny odrazky proti odírání (příloha IX bod 5). Tytéž dva vzorky se pak podrobí zkoušce odolnosti proti teplu (příloha XI)

Třetí skupina: — Oba vzorky se podrobí zkoušce stálosti optických vlastností odrazky při stárnutí (příloha X).

Čtvrtá skupina: — Oba vzorky se podrobí zkoušce barevné stálosti (příloha XII).

V.3 Po zkouškách podle přílohy V bodu 2 musí mít odrazky v každé skupině:

3.1 barvu splňující podmínky stanovené v příloze VII. To se ověří kvalitativní metodou a v případě pochybností se potvrdí kvantitativní metodou;

3.2 součinitele svítivosti CIL, který vyhovuje podmínkám stanoveným v příloze VIII a po zkoušce dosahuje alespoň 60 % hodnoty získané s tímtéž vzorkem dříve. Zkouší se jen při úhlu rozbíhavosti 20' a osvětlovacím úhlu V = H = 0° nebo, je-li to nezbytné, v poloze definované v příloze VIII bodu 4 a bodu 4.1.

PŘÍLOHA VI

POŽADAVKY NA TVAR A ROZMĚRY

VI.1 TVAR A ROZMĚRY ODRAZEK TŘÍDY I

1.1 Činné plochy odrazek třídy I musí být možné vepsat do kružnice o průměru 200 mm.

1.2 Tvar činných ploch musí být jednoduchý a při pozorování z obvyklé vzdálenosti nesmí být snadno zaměnitelný za písmeno, číslici nebo trojúhelník.

1.3 Odchylně od bodu 1.2 je přípustný tvar podobající se písmenům nebo číslicím jednoduchých tvarů jako 0, I, U nebo 8.

VI.2 TVAR A ROZMĚRY ODRAZEK TŘÍDY III

2.1 Činné plochy odrazek třídy III musí mít tvar rovnostranného trojúhelníku. Je-li v některém z úhlů vepsáno slovo *TOP*, musí to být vrcholový úhel.

2.2 Činná plocha může, ale nemusí mít ve svém středu trojúhelníkovou neodraznou plochu, jejíž strany jsou rovnoběžné s vnějšími stranami trojúhelníku.

2.3 Činná plocha může, ale nemusí být souvislá. V žádném případě však nesmí nejkratší vzdálenost mezi dvěma sousedními optickými odraznými jednotkami být větší než 15 mm.

2.4 Činná plocha odrazky se považuje za souvislou, jestliže okraje činných ploch přilehlých samostatných optických jednotek jsou rovnoběžné a tyto optické jednotky jsou rovnoměrně rozloženy po celé pevné ploše trojúhelníka.

2.5 Není-li činná plocha souvislá, nesmí být počet samostatných optických jednotek včetně rohových na žádné ze stran trojúhelníka menší než čtyři.

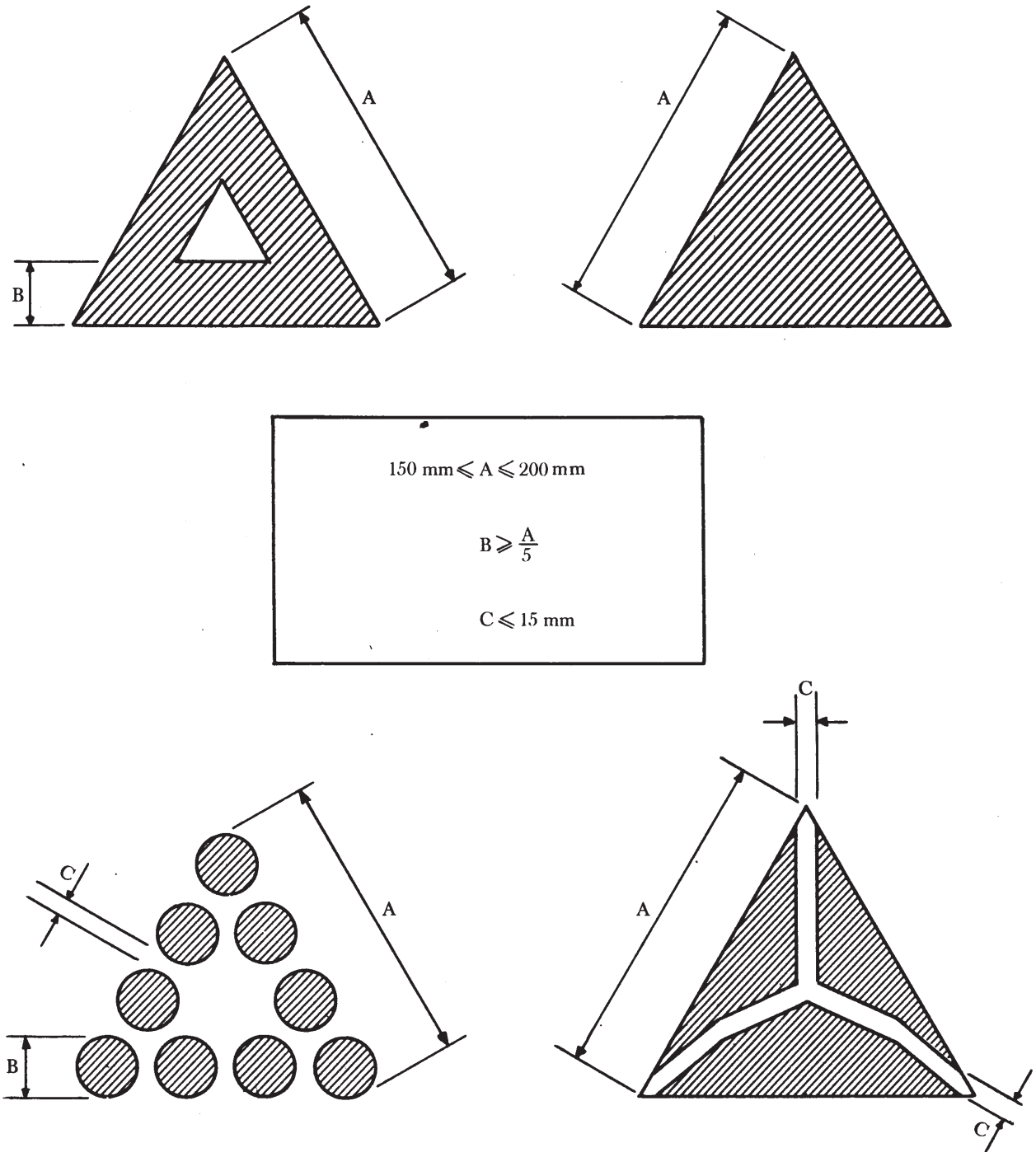
2.5.1 Samostatné optické jednotky odrazky nesmějí být navzájem výměnné, pokud nejsou tvořeny schválenými odrazkami třídy I.

2.6 Vnější okraje činných ploch trojúhelníkových odrazek třídy III musí mít délku v rozsahu od 150 mm do 200 mm. Jde-li o typ odrazek s dutinou, musí kolmo měřená šířka stran být rovna nejméně 20 % účinné délky mezi nejzazšími okraji činné plochy.

VI.3 Splnění těchto požadavků může být v případě potřeby ověřeno vizuálně.

Dodatek

ODRAZKY PRO PŘÍPOJNÁ VOZIDLA - TŘÍDA III

Poznámka: Tyto náčrtky slouží jen jako příklady.

PŘÍLOHA VII

KOLORIMETRICKÉ POŽADAVKY

VII.1 Tyto požadavky platí jen pro bezbarvé, červené nebo oranžové odrazky.

1.1 Odrazky se mohou skládat z kombinované odrazné optické jednotky a filtru, které musí být řešeny tak, aby se za běžných podmínek používání nemohly od sebe oddělit.

1.2 Zbarvení odrazných optických jednotek a filtrů nátěrem nebo lakováním není přípustné.

VII.2 Je-li odrazka osvětlena světelným zdrojem A podle normy CIE při úhlu rozbíhavosti úhlu 20' a osvětlovacím úhlu V = H = 0º nebo v případě bezbarvého povrchového odrazu při úhlu V = ±5º, H = 0º, musí být tříbarevné souřadnice odráženého světelného toku v těchto mezích:

ČERVENÁ:	mez ke žluté:	$y \leq 0{,}335$
	mez k purpurové:	$z \leq 0{,}008$
ORANŽOVÁ:	mez ke žluté:	$y \leq 0{,}429$
	mez k červené:	$y \geq 0{,}398$
	mez k bílé:	$z \leq 0{,}007$

2.1 U červené a oranžové barvy se splnění kolorimetrického požadavku ověřuje vizuální srovnávací zkouškou.

2.2 Jsou-li po této zkoušce jakékoliv pochybnosti, musí být splnění kolorimetrického požadavku ověřeno stanovením tříbarevných souřadnic nejpochybnějšího vzorku.

VII.3 Bezbarvé odrazky nesmějí vytvářet selektivní odraz světla; to znamená, že tříbarevné souřadnice *x* a *y* standardního světelného zdroje A užitého k osvětlení odrazky nesmějí po odražení odrazkou vykázat větší změny než 0,01.

3.1 To se ověří vizuální srovnávací zkouškou podle bodu 2.1, při níž je kontrolní plocha osvětlována zdrojem světla, jehož tříbarevné souřadnice se liší od souřadnic standardního světelného zdroje A o 0,01.

3.2 V případě pochybností se stanoví tříbarevné souřadnice vzorku, který odráží s největší selektivitou.

PŘÍLOHA VIII

FOTOMETRICKÉ POŽADAVKY

VIII.1 Při podání žádosti o schválení musí žadatel určit vztažnou osu. Ta odpovídá osvětlovacímu úhlu V = H = 0° v tabulce součinitelů svítivosti (CIL).

VIII.2 Při fotometrických měřeních se u odrazek třídy I posuzuje jen činná plocha ležící uvnitř kružnice o průměru 120 mm a vlastní činná plocha musí být u třídy I omezena na 100 cm^2, i když povrch odrazných optických jednotek nemusí nezbytně dosahovat této velikosti. Výrobce stanoví obvod plochy, která se využije. U odrazek třídy III se posuzuje celá činná plocha bez omezení rozměru.

VIII.3 Hodnoty CIL u červených odrazek nesmějí být menší než hodnoty uvedené níže v tabulce a vyjádřené pro uvedené úhly rozbíhavosti a osvětlovací úhly v milikandelách na lux.

Třída	Úhel rozbíhavosti	Osvětlovací úhel β			
		svislý V vodorovný H	0° 0°	+ a – 10° 0°	+ a – 5° + a – 20°
I	20’		100	50	50
	1°30’		5	2,5	2,5
(II)					
III	20’		150	75	75
	1°30’		7,5	3,75	3,75

Hodnoty CIL, které jsou nižší než hodnoty uvedené v posledních dvou sloupcích hořejší tabulky, nejsou přípustné uvnitř prostorového úhlu, jehož vrchol je ve vztažném středu a omezeném rovinami, které se protínají v těchto průsečnicích:

(V= +a – 10°, H = 0°) (V = +a – 5°, H = +a – 20°).

VIII.4 Měří-li se CIL u odrazky při úhlu β rovném V = H = 0°, musí se zjistit, zda mírným pootočením odrazky nevzniká zrcadlový odraz. Nastává-li takovýto odraz, měří se při úhlu β v mezích V = + nebo –5°, H = 0°. Využije se té polohy, při níž má CIL nejnižší hodnotu.

4.1 Odrazky, které nemají označení *TOP*, se při osvětlovacím úhlu β rovném V = H = 0° nebo úhlu stanoveném v příloze VIII bodu 4, a při úhlu rozbíhavosti 20’ otáčejí kolem svých vztažných os do polohy s nejnižší hodnotou CIL, která musí odpovídat hodnotě udané v příloze VIII bodu 3. Měří-li se hodnota CIL při ostatních úhlech rozbíhavosti a osvětlovacích úhlech, musí se odrazka uvést do polohy odpovídající stanovené hodnotě úhlu natočení. Nedosáhne-li se stanovených hodnot, může se zařízení z této polohy otočit kolem vztažné osy od –5° do + 5°.

4.2 Odrazky, které mají označení *TOP*, se při osvětlovacím úhlu β rovném V = H = 0° nebo úhlu stanoveném v příloze VIII bodu 4, a úhlu rozbíhavosti 20’ otáčejí kolem svých os od –5° do + 5°. V žádné z poloh, které odrazka při tomto pootočení zaujímá, nesmí být hodnota *CIL* menší než předepsaná hodnota.

4.3 Pokud překročí při směru V = H = 0º a při ε = 0º hodnota CIL stanovenou hodnotu o 50 % nebo více, musí se při všech osvětlovacích úhlech a úhlech rozbíhavosti měřit při ε = 0º.

VIII.5 Při nezbytných měřeních se pro fotometrii odrazek převezmou postupy doporučené Mezinárodní komisí pro osvětlení (CIE).

PŘÍLOHA IX

ODOLNOST PROTI VNĚJŠÍM VLIVŮM

IX.1 ODOLNOST PROTI PRONIKÁNÍ VODY

Odrazky, ať ve skupině nebo sloučené se svítilnou nebo nikoliv, se zbaví všech odnímatelných částí a ponoří se na 10 minut do vody o teplotě (25 ± 5) ºC, přičemž nejvyšší bod horní části činné plochy musí být asi 20 mm pod hladinou vody. Tato zkouška se opakuje po otočení odrazky o 180º tak, aby svítící plocha byla na dně a zadní strana byla zalita vrstvou asi 20 mm vody.

1.1 Do odrazného povrchu optické odrazné jednotky nesmí vniknout žádná voda. Zjistí-li se vizuální prohlídkou zřetelně přítomnost vody, odrazka zkoušce nevyhověla.

1.2 Nezjistí-li se vizuální prohlídkou přítomnost vody, nebo jsou-li o tom pochybnosti, změří se CIL metodou popsanou v příloze V bodu 3.2, po předchozím mírném zatřepání odrazkou, aby se odstranila přebytečná voda z jejího povrchu.

IX.2 ODOLNOST PROTI KOROZI

Odrazná zařízení musí být konstruována tak, aby se zachovaly jejich předepsané fotometrické a kolorimetrické vlastnosti i při vlivu vlhkosti a při korozívních vlivech, jimž jsou běžně vystaveny. Odolnost čelní plochy proti ztrátě lesku a ochrana zadní strany před poškozením se kontroluje zvláště tehdy, je-li některá důležitá kovová část náchylná ke korozi.,

Je-li odrazka ve skupině nebo sdružena s některou svítilnou, zbaví se všech odnímatelných částí a vystaví se účinku solné mlhy po dobu 50 hodin rozloženou na dvě doby po 24 hodinách přerušené dvouhodinovou přestávkou, během níž se vzorek nechá oschnout.

Solná mlha se získá rozprašováním solného roztoku při teplotě (35 ± 2) ºC, který se připraví rozpuštěním (20 ± 2) hmotových dílů chloridu sodného v 80 dílech destilované vody obsahující nejvýše 0,02 % nečistot.

Bezprostředně po skončení zkoušky nesmí vzorek jevit známky nadměrné koroze, která by mohla zhoršit účinnost odrazky.

IX.3 ODOLNOST PROTI PALIVŮM

Vnější povrch odrazky, zejména její činná plocha, se lehce potře bavlněnou látkou napuštěnou směsí motorového benzinu a benzolu (v poměru 90:10). Asi po pěti minutách se povrch podrobí prohlídce. Nesmí jevit jakékoli zřejmé změny.

IX.4 ODOLNOST PROTI MAZACÍM OLEJŮM

Vnější povrch odrazky, zejména její činná plocha, se lehce potře bavlněnou látkou napuštěnou detergentním mazacím olejem. Asi po 5 minutách se povrch očistí. Potom se změří CIL (příloha V bod 3.2).

IX.5 ODOLNOST PŘÍSTUPNÉ ZADNÍ STĚNY ODRAZEK SE ZRCADLOVOU VRSTVOU

Zadní stěna odrazky se okartáčuje tvrdým nylonovým kartáčem a na tuto zadní stěnu se na dobu jedné minuty přiloží bavlněná látka napuštěná směsí motorového benzinu a benzolu (v poměru 90:10), nebo se povrch touto směsí pečlivě zvlhčí. Směs se pak odstraní a odrazka se nechá oschnout.

Po odpaření směsi se provede zkouška odolnosti proti odírání kartáčováním zadní stěny týmž nylonovým kartáčem jako předtím.

Potom celý povrch zadní zrcadlové stěny natře tuší a změří se CIL (příloha V bod 3.2).

PŘÍLOHA X

STÁLOST OPTICKÝCH VLASTNOSTÍ PŘI STÁRNUTÍ

X.1 Orgán, který udělil EHS schválení typu konstrukční části, může přezkoušet stálost optických vlastností typu odrazky v provozu při jejím stárnutí.

X.2 Příslušné orgány jiných členských států, než je stát, který udělil EHS schválení typu konstrukční části, mohou na svém území provádět podobné kontroly. Vykazuje-li některý typ odrazky v provozu soustavné nevyhovění, zašlou tyto orgány orgánu, který udělil EHS schválení typu konstrukční části, k přezkoušení kterékoliv vybrané konstrukční části se žádostí o jeho stanovisko.

X.3 Neexistují-li jiné podklady pro hodnocení, lze pojem „soustavné nevyhovění“ typu odrazky v provozu vykládat ve smyslu bodu 6.1 přílohy 0.

PŘÍLOHA XI

ODOLNOST PROTI TEPLU

XI.1 Odrazka se ponechá nepřetržitě po dobu 12 hodin v suchém prostředí o teplotě (65 ± 2) °C.

XI.2 Po této zkoušce nesmějí být na odrazce a zejména na její optické části žádné trhliny nebo zjevné deformace.

XI.3 Kolorimetrické a fotometrické charakteristiky se přezkoušejí podle přílohy V bodů V.3.1 a V.3.2.

PŘÍLOHA XII

BAREVNÁ STÁLOST

XII.1 Orgán, který udělil EHS schválení typu konstrukční části, může přezkoušet barevnou stálost typu odrazky v provozu.

XII.2 Příslušné orgány jiných členských států, než je stát, který udělil EHS schválení typu konstrukční části, mohou na svém území provádět podobné kontroly. Vykazuje-li některý typ odrazky v provozu soustavné nevyhovění, zašlou tyto orgány orgánu, který udělil EHS schválení typu konstrukční části, k přezkoušení kterékoliv vybrané konstrukční části se žádostí o jeho stanovisko.

XII.3 Nejsou-li jiné podklady pro hodnocení, lze pojem‚soustavné nevyhovění' typu odrazky v provozu vykládat ve smyslu bodu 6.1 přílohy 0.

Dodatek k přílohám

ČASOVÉ POŘADÍ ZKOUŠEK

Číslo	Zkouška	Vzorky									
		a	b	c	d	e	f	g	h	i	j
0.6	Obecné požadavky: vizuální kontrola	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
VI	Tvary a rozměry: vizuální kontrola	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
VII	Kolorimetrie:	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
	vizuální kontrola, tříbarevné souřadnice při pochybnosti										
VIII.	Fotometrie omezená do 20' a V = H = 0°	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
VIII.3	úplná			x	x						
IX.1	Voda 10 min. v obvyklé poloze							x	x		
	10 min. v obrácené poloze							x	x		
	Vizuální kontrola							x	x		
V.3.1	Kolorimetrie: vizuální kontrola							x	x		
	tříbarevné souřadnice při pochybnosti							x	x		
V.3.2	Fotometrie omezená do 20' a V = H = 0°							x	x		
IX.3	Motorová paliva 5 min.							x	x		
	Vizuální kontrola							x	x		
IX.4	Oleje 5 min.							x	x		
	Vizuální kontrola							x	x		
V.3.1	Kolorimetrie: vizuální kontrola							x	x		
	tříbarevné souřadnice při pochybnosti							x	x		
V.3.2	Fotometrie omezená do 20' a V = H = 0°							x	x		
IX.2	Koroze 24 h					x	x				
	2 h přerušení					x	x				
	24 h					x	x				
	Vizuální kontrola					x	x				
IX.5	Zadní strana 1 min.					x	x				
	Vizuální kontrola					x	x				
XI	Teplo 12 hod. při 65 ± 2 °C,					x	x				
	vizuální kontrola na deformace					x	x				
V.3.1	Kolorimetrie: vizuální kontrola					x	x				
	tříbarevné souřadnice při pochybnosti					x	x				
V.3.2	Fotometrie omezená do 20' a V = H = 0°					x	x				
X	Stálost optických vlastností při stárnutí										
V.3.1	Kolorimetrie: vizuální kontrola tříbarevné souřadnice při pochybnosti										
V.3.2	Fotometrie omezená do 20' a V = H = 0°										
XII	Barevná stálost										
V.3.1	Kolorimetrie: vizuální kontrola tříbarevné souřadnice při pochybnosti										
V.3.2	Fotometrie omezená do 20' a V = H = 0°										
0.5.1	Uložení vzorků u správního orgánu			x	x						